

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2

ในโอกาสเฉลิมฉลองวันสันติสากล

1 มกราคม 1994 / 2537

“ครอบครัว สรรค์สร้างสันติในครอบครัวมนุษยชาติ”

1. โลกมนุษย์กระหายหาสันติภาพและมีความต้องการสันติอย่างยิ่งยวด กระนั้นก็ตาม สงคราม ความขัดแย้ง การใช้ความรุนแรงที่เพิ่มมากขึ้น ความวุ่นวายในสถานการณ์ทางสังคม ความยากจนที่ยังคงยึดเยื้ออยู่ การกระทำอำพืดต่อเหยื่อผู้บริสุทธิ์ และสร้างความแตกแยกขึ้นในระหว่างปัจเจกชนและประชาชนทั้งหลาย บางครั้งดูเหมือนว่าสันติภาพเป็นจุดหมายที่ไม่อาจเอื้อมคว้ามาได้อย่างแท้จริง ในท่ามกลางบรรยากาศอันเย็นชาและบางโอกาสก็เต็มไปด้วยพิษร้ายแห่งความเกลียดชัง ใครเล่าจะสามารถหวังถึงรุ่งอรุณแห่งยุคของสันติภาพได้ ยุคสันติภาพนี้จะเกิดขึ้นก็ด้วยอาศัยความสำนึกถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันและความรักเท่านั้น

พวกเราต้องไม่สูญเสียขวัญและกำลังใจ เราขอมรรู้ว่าสันติภาพเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ แม้จะมีอะไรเกิดขึ้นก็ตาม เพราะว่ามันเป็นส่วนในแผนการของพระเป็นเจ้าตั้งแต่เริ่มต้น

พระเป็นเจ้าต้องการให้มนุษยชาติอยู่ร่วมกันอย่างกลมเกลียว ประองดองและสันติ และได้ทรงวางรากฐานนี้ไว้บนธรรมชาติอันแท้จริงของมนุษย์เอง ซึ่งทรงสร้างมา “ตามพระฉายาของพระองค์” พระฉายาของพระเป็นเจ้าพัฒนาขึ้นไม่เพียงแต่ในตัวมนุษย์แต่ละบุคคล แต่รวมไปถึงความสัมพันธ์อันพิเศษสุดของบุคคล ซึ่งชายและหญิงร่วมกันสร้างขึ้นในสายใยสัมพันธ์แห่งความรัก ที่ผูกพันพวกเขาเข้าไว้จนกระทั่งพวกเขากลับกลายเป็น “กายเดียวกัน” (ปฐม 2:24) ดังมีจารึกไว้ว่า “ตามพระฉายาของพระเป็นเจ้านั้นพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ เป็นชายและเป็นหญิง พระองค์ทรงสร้างเขา” (ปฐม 1:27) ชุมชนพิเศษอันประกอบด้วยบุคคลนี้ได้รับมอบหมายจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ให้ทำภารกิจในการกำเนิดและบำรุงเลี้ยงชีวิตโดยการสร้างครอบครัวขึ้น ดังนี้ จึงเป็นการมีส่วนร่วมอันสำคัญยิ่งในการรับใช้ดูแลสิ่งสร้างทั้งหลาย และเป็นการเตรียมถึงอนาคตของมวลมนุษยชาติด้วย

ความกลมเกลียวกันแต่เดิมนั้นได้ถูกทำให้เสียไปด้วยบาป แต่ทว่า แผนการของพระเป็นเจ้าแต่แรกเริ่มนั้นยังคงดำเนินอยู่ต่อไป เหตุฉะนั้น ครอบครัวจึงยังคงเป็นรากฐานอันแท้จริงของสังคม [1] ตามเนื้อความแห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ว่าเป็น “แก่นชุมชนรากฐานตามธรรมชาติของสังคม” [2]

การที่ครอบครัวมีส่วนร่วมในการดำรงรักษาและสนับสนุนส่งเสริมสันติภาพนั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก ข้าพเจ้าจึงมอบสารวันสันติสากล โอกาสปีครอบครัวสากล เพื่อเป็นการไตร่ตรองถึงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างครอบครัวและสันติภาพ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าปีนี้จะเป็โอกาสอันเป็นประโยชน์สำหรับทุกคน ผู้ปรารถนามีส่วนร่วมในการไฝ่หาสันติภาพแท้จริง ไม่ว่าจะบรรดาคริสตจักรทั้งหลาย องค์การทางศาสนา สมาคมต่างๆ รัฐบาล องค์การสากล ให้ร่วมกันศึกษาถึงวิถีทางการช่วยเหลือครอบครัว ให้สามารถปฏิบัติภารกิจอันไม่อาจมีใครทดแทนได้เลยนั้นอย่างเต็มที่ในฐานะผู้สร้างสันติภาพ

ครอบครัว : ชุมชนแห่งชีวิตและความรัก

2. ในฐานะที่ครอบครัวเป็นชุมชนหลักพื้นฐานที่สำคัญในการให้การศึกษาอบรมครอบครัวจึงเป็นเครื่องมือพิเศษ ที่จะถ่ายทอดคุณค่าทางศาสนาและวัฒนธรรม อันช่วยให้บุคคลได้บรรลุถึงเอกลักษณ์ของการเป็นตัวของเขาเอง ครอบครัวที่อยู่บนพื้นฐานแห่งความรักและเปิดรับพระคุณแห่งชีวิต ย่อมเป็นอนาคตของสังคม หน้าที่พิเศษสุดของครอบครัวคือ การมีส่วนร่วมช่วยสร้างอนาคตแห่งสันติภาพ

ครอบครัวจะบรรลุผลตามหน้าที่ได้ในประการแรกก็โดยอาศัยความรักต่อกันและกันระหว่างคู่สมรส ผู้ถูกเรียกมาสู่ความสัมพันธ์อย่างสมบูรณ์ของชีวิต โดยการแต่งงานตามความหมายของธรรมชาติ ยิ่งไปกว่านั้นหากว่าพวกเขาเป็นคริสตชน ความสนิทสัมพันธ์นี้ถูกยกขึ้นให้เป็นศีลศักดิ์สิทธิ์อีกด้วย แล้วนั้นอาศัยความเพียรของพ่อแม่ในการปฏิบัติตามหน้าที่ของตนอย่างเหมาะสม ในฐานะผู้ให้การศึกษาอบรมอุทิศตนเองให้แก่การฝึกฝนลูกๆ ของตนให้รู้จักเคารพศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน และเคารพคุณค่าแห่งสันติภาพ คุณค่าเหล่านี้ต้องปฏิบัติเป็นประจำขยันในบรรยากาศของครอบครัวมากกว่าเป็นเพียงการสั่งสอน ครอบครัวต้องมีชีวิตที่อุทิศตนเองด้วยความรักอันจะสามารถยอมรับผู้ที่แตกต่างกัน ทำให้ความต้องการและการเรียกร้องต่างๆ ของพวกเขาเป็นของครอบครัวเอง และยอมให้พวกเขามีส่วนในผลประโยชน์ของครอบครัว ด้วยคุณธรรมภายในบ้านอันตั้งอยู่บนความเคารพต่อชีวิตและศักดิ์ศรีมนุษย์อย่างลึกซึ้ง ทั้งปฏิบัติออกมาด้วยการเข้าอกเข้าใจกัน อดทน ให้กำลังใจแก่กันและกัน อภัยกัน เช่นนี้จะช่วยให้ชุมชนครอบครัวสามารถดำเนินชีวิต มีประสบการณ์พื้นฐานเบื้องต้นของสันติภาพ หากปราศจากความสัมพันธ์อันอบอุ่นและความเป็นปึกแผ่นอย่างเกิดผลแล้ว "มนุษย์จะคงเป็นสิ่งที่ตนเองเข้าใจไม่ได้ ชีวิตของมนุษย์ย่อมจะไม่มีจุดหมาย ถ้ามนุษย์ไม่ได้รับการเผยแผ่ให้รู้จักความรัก... ถ้าไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับความรัก ไม่รับความรักนั้น" [3] ความรักนี้ไม่ใช่เป็นเพียงความรู้สึกชั่วแว่

แต่เป็นพลังทางจริยธรรมอันแข็งแกร่ง ซึ่งแสวงหาความดีของผู้อื่นแม้จะต้องเสียสละตนเอง ยิ่งไปกว่านั้น รักแท้ต้องควบคู่ไปกับความยุติธรรมเสมอ อันเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสันติภาพ ความรักแท้ ย่อมแผ่ไปถึงบุคคลที่กำลังเผชิญกับความยากลำบาก : ผู้ไม่มีครอบครัว เด็กๆ ที่ขาด การแนะนำและขาดความอบอุ่น ผู้โดดเดี่ยว และผู้ถูกทอดทิ้ง

ครอบครัวซึ่งมีชีวิตอยู่ในความรักเช่นนี้แม้จะไม่สมบูรณ์แบบก็ตาม และเปิดตัวเองออกด้วย ใจกว้างต่อสังคม ครอบครัวเช่นนี้เป็นผู้แรกเริ่มกระทำอนาคตแห่งสันติภาพ วัฒนธรรมแห่ง สันติภาพจะเกิดไม่ได้หากไร้ซึ่งความรัก

ครอบครัว : เหยื่อของการไร้ซึ่งสันติ

3. เป็นที่น่าเศร้าที่บ่อยครั้งทีเดียว ครอบครัวกลับเป็นเวทีแห่งความตึงเครียดและการกดขี่ หรือเป็นเหยื่อที่ไม่สามารถป้องกันตนเองได้จากความรุนแรงหลากหลายรูปแบบที่ปรากฏอยู่ใน สังคมทุกวันนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับการที่ครอบครัวเป็นหน่วยแรกของกระแสเรียกแห่ง สันติภาพ

ในบางครั้งความตึงเครียดพบอยู่ในความสัมพันธ์ภายในครอบครัว บ่อยครั้งความตึงเครียด เหล่านี้มาจากความยากลำบาก ที่จะพยายามสร้างความกลมเกลียวในชีวิตครอบครัว ในเมื่อการ งานทำให้คู่สมรสต้องห่างไปจากกันและกัน หรือการว่างงาน ความไม่แน่นอนในการทำงาน เป็นเหตุ ให้พวกเขาต้องวิตกกังวลกับการเอาชีวิตให้อยู่รอดได้ และยังคงต้องคอยหวาดผวากับความไม่ แน่แน่นอนเกี่ยวกับอนาคต นอกนั้นยังมีความตึงเครียดที่เกิดมาจากแบบแผนของพฤติกรรมที่มุ่งแต่ แสวงหาความสนุกสนานและการบริโภค ซึ่งทำให้สมาชิกในครอบครัวมุ่งแสวงหาแต่ความสำราญ ใส่ตัว มากกว่าชีวิตอันเป็นสุขและบังเกิดผลร่วมกัน การทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อยๆ ระหว่างพ่อแม่ การปฏิเสธที่จะมีบุตร การทอดทิ้งและปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสมต่อผู้น้อย ล้วนเป็นเหตุการณ์อันน่า โศกเศร้าที่แสดงให้เห็นว่าสันติภาพในครอบครัวกำลังตกอยู่ในอันตรายแล้ว เป็นที่แน่นอนว่า สันติภาพในครอบครัวไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยวิธีที่น่าเศร้า อันได้แก่ การแยกทางกันของคู่สมรส และยิ่งร้ายกว่านั้นด้วยการหย่าร้างอันเป็น "โรคระบาดร้ายแรง" ของสังคมยุคปัจจุบัน [4]

เช่นเดียวกัน ในหลายๆ ส่วนของโลก ชาติต่างๆ ติดอยู่ในวังวนของความขัดแย้ง เช่นฆ่า ซึ่ง บ่อยครั้งครอบครัวคือเหยื่อรายแรก พวกเขาถูกแย่งเอาตัวผู้หาเลี้ยงครอบครัว เส้าหลักของ ครอบครัวออกไป หรือไม่ก็ถูกบังคับให้ทิ้งบ้าน ฝังดิน ทรัพย์สิน ให้หลบหนีไปสู่ที่ซึ่งไม่รู้จัก พวกเขาต้องตกเป็นเหยื่อของสถานการณ์ความโศกร้ายอันเจ็บปวด ซึ่งคุกคามต่อสวัสดิภาพทั้งปวง ใน กรณีเช่นนี้ เราจะไม่กล่าวถึงความขัดแย้ง เช่นฆ่ากันระหว่างกลุ่มชนที่กำลังเกิดขึ้นในบอสเนีย-

เฮอร์เซโกวีนาได้อย่างไรเล่า และนี่เป็นเพียงกรณีเดียวท่ามกลางสภาวะสงครามมากมายที่เกิดขึ้นทั่วโลก

กับสถานการณ์อันน่าหดหู่เช่นนี้ บ่อยครั้งสังคมดูเหมือนไม่สามารถให้ความช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพได้ และในบางครั้งกลับเฉยเมยเสียอย่างน่าประหลาด ความต้องการทางชีวิตจิตและทางจิตวิทยาของบุคคลเหล่านั้น ผู้ประสบกับผลกระทบกับความขัดแย้งที่ติดอาวุธเป็นเรื่องหนักและสำคัญเร่งด่วนเท่ากับความต้องการอาหารและที่อยู่อาศัย เป็นการจำเป็นที่จะจัดโครงสร้างจำเพาะขึ้น เพื่อช่วยสนับสนุนอย่างจริงจังแก่ครอบครัวซึ่งได้รับผลกระทบจากความโศกเศร้าที่คาดคิดไม่ถึง เพื่อที่พวกเขาจะไม่ต้องตกอยู่ในสภาวะของความท้อแท้สิ้นหวัง หรือความอาฆาตพยาบาท แต่จะต้องสนองด้วยจิตใจที่ให้อภัยและการคืนดีกัน แต่น่าเสียดายที่บ่อยครั้งไม่มีสัญญาณถึงสิ่งนี้ปรากฏขึ้นเลย

4. คงจะไม่มีใครสามารถลืมได้ว่า สงครามและความรุนแรงไม่เพียงแต่สร้างพลังแห่งความแตกแยก ซึ่งนำความอ่อนแอมาสู่ครอบครัวและทำลายโครงสร้างของครอบครัว แต่มันยังมีอิทธิพลที่ร้ายแรงต่อจิตใจของประชาชน โน้มนำและบีบบังคับในทางปฏิบัติด้วยแบบอย่างแห่งพฤติกรรมอันตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับสวัสดิภาพ ในกรณีเช่นนี้ เราต้องสนใจต่อความเป็นจริงที่น่าเศร้าว่าทุกวันนี้เยาวชนชายหญิงและแม้กระทั่งเด็กๆ มีจำนวนมากขึ้น พวกเขากำลังเล่นบทบาทโดยตรงในความขัดแย้งที่ติดอาวุธ พวกเขาถูกบังคับให้เข้าร่วมกับกองกำลังทางทหารติดอาวุธ และต้องรบพุ่งต่อสู้เพื่อสาเหตุที่พวกเขาไม่เคยเข้าใจ ในกรณีอื่นๆ พวกเขาต้องเข้าไปพัวพันกับวัฒนธรรมที่ใช้ความรุนแรง ที่ซึ่งชีวิตมีค่าเพียงเล็กน้อย และการเช่นฆ่าดูเหมือนไม่มีความผิด ดังนั้นเพื่อความดีงามของสังคมมนุษยชาติโดยรวม เราจะต้องมีความมั่นใจว่าเยาวชนเหล่านี้จะต้องละทิ้งความรุนแรงและหันเข้าสู่วิถีแห่งสันติภาพ แต่เพื่อจะให้เป็นไปได้เช่นนี้ จำต้องมีการให้การอบรมด้วยความเพียรอดทน โดยผู้ซึ่งเชื่อมั่นอย่างสุจริตใจในสันติภาพ

ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าไม่อาจละเว้นที่จะกล่าวถึงอุปสรรคสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ขัดขวางการพัฒนาสันติภาพในสังคมของเรา นั่นคือ มีเด็กๆ จำนวนมากมายเหลือเกินถูกตัดขาดจากครอบครัวอบอุ่นของครอบครัว บางครั้งครอบครัวก็อันตรธานไป ในความเป็นจริงแล้วผู้เป็นพ่อแม่ถูกรุมล้อมด้วยความสนใจอื่นๆ ทอดทิ้งลูกๆ ของตนให้อยู่ตามลำพังกับสิ่งของต่างๆ ของพวกเขา หรือในกรณีอื่นๆ ก็มีครอบครัวที่ไม่มีความเป็นครอบครัวอยู่เลย มีเด็กเป็นจำนวนพันๆ ที่ไม่มีบ้าน มีแต่ถนน และไม่สามารถพึ่งพาอาศัยใครได้นอกจากตนเอง เด็กข้างถนนเหล่านี้บางคนต้องตายอย่างสุดเศร้า บางคนก็ถูกลวงเข้าสู่วงการเสพติดและการขายยาเสพติด และการค้าประเวณี และบ่อยครั้งที่พวกเขาเดินไปสู่วิถีทางองค์การอาชญากรรม สถานการณ์อันน่าสะอิดสะเอียนที่แพร่ไปทั่ว

เช่นนี้ เราจะเฉยเมยไม่สนใจเสียมิได้ อนาคตของสังคมอยู่ในขั้นอันตรายแล้ว ชุมชนใดซึ่งปฏิเสธ เด็กๆ หรือกีดกันเด็กให้ออกไปสุดขอบสังคม หรือปล่อยให้พวกเขาตกอยู่ในสถานการณ์อันหมดหวัง ชุมชนนั้นย่อมไม่อาจรู้จักสันติภาพ

เพื่อที่เราจะหวังได้ถึงอนาคตอันมีสันติภาพ เด็กๆ ทุกคนจำเป็นต้องได้รับประสบการณ์ความอบอุ่นของการดูแลเอาใจใส่และสัมผัสทางใจอย่างสม่ำเสมอมั่นคง มิใช่การทรยศและการกดขี่ และแม้ว่ารัฐจะสามารถจัดเตรียมวิธีการและโครงสร้างต่างๆ เพื่อรองรับการนี้ แต่ไม่มีใครสามารถทำหน้าที่แทนครอบครัวในอันที่จะให้บรรยากาศของความปลอดภัยและความไว้วางใจได้ มันเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในการช่วยให้บรรดาเยาวชนหันมองอนาคตด้วยความเยือกเย็นแจ่มใส และช่วยเตรียมพวกเขาให้มีบทบาทร่วมรับผิดชอบในการสร้างสังคมที่ก้าวหน้าอย่างแท้จริงเมื่อเขาโตขึ้น เด็กๆ คืออนาคตที่ปรากฏจริงท่ามกลางพวกเราในปัจจุบัน พวกเขาจำเป็นต้องมีประสบการณ์ว่าสันติภาพมีความหมายว่าอย่างไร เพื่อพวกเขาจะได้สามารถสรรค์สร้างอนาคตแห่งสันติภาพได้

ครอบครัว : ตัวแทนแห่งสันติภาพ

5. แบบแผนแห่งสันติภาพอันมั่นคงถาวร ต้องการสถาบันซึ่งแสดงออกและช่วยเสริมคุณค่าแห่งสันติภาพ สถาบันซึ่งมีความรับผิดชอบโดยตรงที่สุดต่อมนุษย์ก็คือ ครอบครัว ครอบครัวเท่านั้นที่สามารถให้ความมั่นใจได้ถึงความสำเร็จและความมั่นคงของสังคม ดังนั้นครอบครัวจึงได้รับเรียกมาให้เป็นตัวแทนที่แท้จริงแห่งสันติภาพ โดยอาศัยคุณค่าซึ่งครอบครัวแสดงออกและสืบทอดอยู่ภายในตัวเอง และอาศัยการมีส่วนร่วมของสมาชิกแต่ละคนของครอบครัวในชีวิตของสังคม

ในฐานะที่เป็นศูนย์กลางพื้นฐานของสังคม ครอบครัวมีสิทธิได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากรัฐ เพื่อสามารถปฏิบัติภารกิจพิเศษนี้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ฉะนั้น กฎหมายของรัฐต้องมุ่งส่งเสริมสวัสดิภาพของครอบครัว ช่วยครอบครัวให้ทำหน้าที่ของตนให้สำเร็จลุล่วงไป ในปัจจุบันมีความกดดันมากขึ้นที่จะทำให้การรวมกลุ่มในรูปแบบต่างๆ เป็นไปตามกฎหมาย เช่นเดียวกับความผูกพันของสามีภรรยา ซึ่งการรวมกลุ่มโดยตามธรรมชาติหรือตั้งใจให้เป็นไปในลักษณะชั่วคราว ก็ไม่สามารถแสดงออกถึงความหมายและความมั่นคงของครอบครัวได้ จึงเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะส่งเสริมและปกป้องสถาบันที่แท้จริงของครอบครัว ด้วยความเคารพโครงสร้างตามธรรมชาติและสิทธิที่มีมาแต่กำเนิดที่ไม่อาจเพิกถอนได้ [5] ในบรรดาสิทธิเหล่านี้ สิทธิพื้นฐานคือ สิทธิของพ่อแม่ ในการตัดสินใจด้วยอิสระและความรับผิดชอบ บนพื้นฐานทางศีลธรรมและความเชื่อทาง

ศาสนา และด้วยมโนธรรมที่ได้รับการอบรมมาอย่างถูกต้อง เมื่อใดที่ควรจะมีบุตร แล้วให้ การศึกษาอบรมแก่บุตรตามความเชื่อถือเหล่านั้น

รัฐเองก็มีบทบาทอันสำคัญเช่นกัน ในการสร้างเงื่อนไขต่างๆ เพื่อให้ครอบครัวสามารถจัดหา และได้มาซึ่งความต้องการพื้นฐานตามแบบที่เหมาะสมกับศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความ ยากจนอันเป็นความยากไร้ เป็นสิ่งคุกคามอันยาวนานต่อความมั่นคงของสังคม ต่อการพัฒนาของ ประชาชน และต่อสันติภาพ และในยุคปัจจุบันมักกระทบถึงหลายๆ ครอบครัวมากมายจนเกินไป บางครั้งสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเพราะว่าการขาดแคลนปัจจัยทำให้คู่หนุ่มสาวยุติการมีครอบครัว หรือ แม้กระทั่งถูกขัดขวางไม่ให้มีครอบครัว ในขณะที่เดียวกันครอบครัวที่ขาดแคลนไม่สามารถมีส่วนร่วม ได้อย่างเต็มที่ในชีวิตของสังคม หรือไม่ก็ถูกบีบบังคับให้ตกขอบของสังคมไป

อย่างไรก็ตาม หน้าที่ของรัฐมิได้ทำให้พลเมืองแต่ละคนหมดภาระ คำตอบที่แท้จริงต่อปัญหา อันหนักหน่วงยิ่งในทุกๆ สังคม คือสังคมต้องได้รับหลักประกัน ด้วยการเป็นปีกแผ่นอันกลมเกลียว ของทุกคน ในทางปฏิบัติแล้ว จึงไม่อาจมีใครทำเป็นทองไม่รู้ร้อนอยู่ได้สบายๆ จนกระทั่งค้นพบ ทางแก้ไขอันทรงประสิทธิภาพต่อปัญหาความยากจนซึ่งกระทบและทำร้ายต่อครอบครัวและทุก บัณฑิตชน ความยากจนเป็นสิ่งคุกคามเสมอต่อความมั่นคงของสังคม ต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และที่สุจริตคุกคามต่อสันติภาพ สันติภาพจะอยู่ในภาวะที่ล่อแหลมเสมอ ตราบเท่าที่แต่ละบุคคล และครอบครัวถูกบีบบังคับให้ต้องต่อสู้เพียงเพื่อการเอาชีวิตให้อยู่รอดได้

ครอบครัวในการรับใช้แห่งสันติภาพ

6. บัดนี้ ข้าพเจ้าปรารถนาจะกล่าวโดยตรงแก่ครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัว คริสตชน “ครอบครัวทั้งหลายเอ๋ย จงพยายามเป็นสิ่งที่ท่านเป็นเถิด” ข้าพเจ้าได้เขียนไว้ในเอกสาร ครอบครัวคริสตชนในโลกปัจจุบัน [6] “จงพยายามเป็นกลุ่มที่รวมของชีวิตสมรสและความรักอัน ลึกซึ้ง” [7] ที่ได้รับเรียกมาให้มอบความรักและสืบทอดชีวิต

ครอบครัวเอ๋ย เธอมีภารกิจอันสำคัญยิ่งยวดเป็นเบื้องต้น นั่นคือ การมีส่วนร่วมสร้างให้เกิด สันติภาพ และจะขาดเสียมิได้ซึ่งความเคารพต่อชีวิตมนุษย์และการพัฒนาของชีวิต [8] ด้วยรู้ อยู่ ว่า สันติภาพไม่เคยเกิดขึ้นในพริบตาเดียวและคงอยู่ตลอดไป [9] เธอต้องไม่เหน็ดเหนื่อยหรือ ท้อถอยในการแสวงหาสันติภาพ องค์พระเยซูเจ้า อาศัยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระองค์ ได้ทรงมอบสันติของพระองค์เองให้แก่มนุษยชาติ และยืนยันให้ความมั่นใจแก่เราในการทรงประทับ อยู่ด้วยของพระองค์ [10] จงวอนขอสันติภาพนี้ ภาวนาเพื่อสันติภาพนี้

บรรดาพ่อแม่ พวกเขามีหน้าที่รับผิดชอบในการให้การศึกษาอบรมแก่ลูกๆ ให้พวกเขาเป็น
ประชาชนแห่งสันติภาพ เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้ อันดับแรกพ่อแม่ต้องเป็นคนทำงานเพื่อสันติภาพ

บรรดาลูกๆ ผู้เผชิญหน้ากับอนาคตด้วยความกระตือรือร้นแห่งวัยเยาว์ เปี่ยมไปด้วย
ความหวังและความใฝ่ฝัน จงเห็นคุณค่าของความมั่งคั่งของครอบครัว เตรียมตัวสำหรับความ
รับผิดชอบในการสร้างครอบครัว หรือสนับสนุนชีวิตครอบครัวตามกระแสเรียกเฉพาะ ซึ่งพระเป็น
เจ้าจะทรงประทานให้แก่เธอในหนทางชีวิต จงพัฒนาความปรารถนาที่จะไฝ่หาความดีงามและ
ความคิดแห่งสันติภาพ

บรรดาปู่ย่าตายาย พวกท่านและร่วมกับสมาชิกอื่นๆ ในครอบครัว เป็นตัวแทนถึงสายใย
สัมพันธ์อันพิเศษและมีคุณค่าระหว่างชนรุ่นต่างๆ จงมีใจกว้าง ยินดีต่อการแบ่งปันประสบการณ์
ของตน และเป็นประจักษ์พยานด้วยชีวิต เพื่อเชื่อมอดีตให้เข้ากับอนาคตในภาวะปัจจุบันที่มี
สันติภาพ

ครอบครัวทั้งหลาย จงดำเนินชีวิตและภารกิจของเธอให้เป็นจริง ในความกลมเกลียวกัน และ
ให้เต็มเปี่ยมบริบูรณ์

ท้ายที่สุด เราจะสามารถสัมผัสประชาชนมากมาย ผู้ซึ่งมีสาเหตุหลากหลายที่ทำให้พวกเขารู้สึก
ว่าพวกเขาไม่มีครอบครัวได้อย่างไร ข้าพเจ้าใคร่ขอกล่าวกับพวกเขาว่า ยังคงมีครอบครัวหนึ่ง
สำหรับพวกเขาด้วย นั่นคือพระศาสนจักรเป็นบ้านอันอบอุ่นและครอบครัวสำหรับมนุษย์ทุกคน
[11] พระศาสนจักรเปิดประตูออกกว้าง ยินดีต้อนรับทุกคนที่โดดเดี่ยวหรือถูกทอดทิ้ง ในพวกเขา
พระศาสนจักรมองเห็นลูกรักคนโปรดขององค์พระผู้เป็นเจ้า โดยไม่คำนึงถึงเรื่องอายุ ความ
ปรารถนาใดๆ ความทุกข์ยากลำบาก หรือความหวังใดๆ

ขอให้ครอบครัวมีชีวิตอยู่ในสันติ และจากครอบครัวสันติภาพจะแพร่ขจรขยายออกไปสู่
ครอบครัวของมวลมนุษยชาติ

โอกาสที่เริ่มปีครอบครัวสากล ข้าพเจ้าขอถวายคำภาวนานี้โดยอาศัยการเสนอวิงวอนของ
พระนางมารีย์ พระมารดาของพระคริสตเจ้าและของพระศาสนจักร ขอถวายแด่พระองค์ "จาก
พระองค์เอง ทุกครอบครัว ทั้งบนสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ได้รับการตั้งชื่อ" (อฟ 3:15)

จากวาติกัน 8 ธันวาคม 1993
พระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2

-
- [1] เทียบ สังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2, พระธรรมบัญญัติด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้, ข้อ 52
 - [2] มาตรา 16, 3
 - [3] สมณสาสน์ พระผู้ไถ่กู้มนุษย์, ข้อ 10
 - [4] เทียบ พระธรรมบัญญัติด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้, ข้อ 47
 - [5] เทียบ ในกรณีนี้ “กฎบัตรว่าด้วยสิทธิครอบครัว นำเสนอโดยพระสันตะปาปาต่อคนทั้งปวง สถาบัน และองค์กรอำนาจ ที่สนใจในภารกิจของครอบครัวในโลกปัจจุบันนี้” (22 ตุลาคม 1983)
 - [6] ข้อ 17
 - [7] พระธรรมบัญญัติด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้, ข้อ 48
 - [8] เทียบ คำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิก, ข้อ 2304
 - [9] เทียบ พระธรรมบัญญัติด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้, ข้อ 78
 - [10] เทียบ ยน 14:27; 20:19-21; มธ 28:20
 - [11] เทียบ สารเตือนใจว่าด้วยครอบครัวคริสตชนในโลกปัจจุบัน, ข้อ 85